

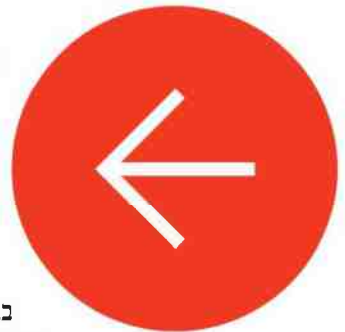
דברים טובים לסופ"ש / מחול

"שרון אהבה משהו בנוכחות שלי, בכריזמה, באמת שבי." חן יאני (במרכז בחלוק) ומשתתפי Housen. למטה: מתוך המופע

זה גבר? זו אישה? זאת הדוגמנית חן יאני, שהמראה האנדרוגיני שלה מתעתע ומעורר השראה אצל צלמים, במאים, ועכשיו גם כוריאוגרפים. הערב היא תעלה על הבמה בפסטיבל ישראל בלוק חשוף וחסר מין, ותרקוד

יואב בירנברג

חן יאני היא אניגמה. שילוב של נשיות עם גבריות, חייזריות ואפלוליות, מיניות ורובוטיות. המראה הזה הקנה לה את עבודות הדוגמנות הראשונות בחו"ל, את תפקיד הטרנסג'נדר בסרט "נמס בגשם" של דורון ערן, ועכשיו את ההודמנות להופיע ביצירת המחול Housen של שרון אייל וגיא בכר, שתועלה בסוף השבוע הקרוב ובשבוע הבא בבית הנסן בירושלים במסגרת פסטיבל ישראל.

המרכיבים הבלתי אפשריים האלה הם חלק בלתי נפרד מהעולם האמנותי בעבודות של אייל ובכר, ויאני נשבתה בקסמיהם כשראתה את היצירה בפעם הראשונה. "ממש התאהבתי בשרון ובגיא באותו ערב", היא אומרת. "נהיה בינינו חיבור גורא חזק. אני זוכרת שהייתי דלוקה איזה שבוע אחרי ההופעה, היה לי קשה להשתחרר מהחוויה הזאת. משהו בעבודה הזאת פתח לי מימד שלא פגשתי בו קודם. אחרי כמה חודשים הם פנו אליי ושאלו אם אני יכולה לעשות את התפקיד הספציפי הזה שעשתה עד אז הרקדנית בובי סמית, ופשוט לא האמנתי. זה היה כל כך לא צפוי וכל כך מרגש, וברור שלא סירבתי".

בובי סמית גילמה את הדמות בעירום מלא. הפעם – רק בגלל הקרבה הגדולה לקהל – הוחזק לט להצניע את איברי המין באמצעות חומר סיליקוני מיוחד. "התחושה היא בעצם ללכת בלי איברים", אומרת יאני. "אני מרגישה נורא חשופה ושקופה, בעיקר נפשית, נורא חסרת מין. אני באמת נראית כמו חייזה לא רק אני, גם שאר הרקדנים. בשבילי שרון וגיא הם סוג של מנטורים".

"גיליתי שזהות מינית היא משהו יותר פנימי משחשבתי ולא דווקא קשור לחיצוניות, אם כי גם הפיזיות משפיעה בסופו של דבר נראה לי שכולנו בעצם הכל, גבר ואישה, והכל שאלה של מינונים"

החוג למגדר

נורמלי בעולם. חלק בלתי נפרד ממני. דורון ערן בחן לתפקיד הטרנסג'נדר בסרט גם גברים וגם נשים. לא שינה לו מה זה יהיה, העיקר שזה יהיה אמין, ואם לא הייתי אמינה הוא מן הסתם לא היה בוחר בי. ררך הרמות של אסף בסרט גיליתי שזהות מינית היא משהו יותר פנימי משחשבתי ולא דווקא קשור לחיצוניות, אם כי גם הפיזיות משפיעה בסופו של דבר. כשחקנית כיף לי להתבלבל בזהויות שלי, לחוות שני קצוות אחרים שלי. ומה את יותר – גבר? אישה?

"אני בהחלט רואה את עצמי כאישה ואני אוהבת את הגוף שלי ומאוד שלמה איתו. נראה לי שכולנו בעצם הכל, גבר ואישה, והכל שאלה של מינונים. גם כשאני שרה, זה בין לבין – מחור ספס, לא ממש אישה ולא ממש גבר – ואני אוהבת את המקום הלא ברור הזה."

המופע Housen יעלה הערב, בשישי ובשבת בשעות 20:00 ו-22:00 בבית הנסן (בית המצורעים) בירושלים, במסגרת פסטיבל ישראל

נה לה מועמדות לשחקנית המצטיינת בפרסי אופיר לפני כשנתיים, קיבלה אחרי שהמלהק מורן מרציאנו הראה להפקה את התמונה שלה מווג איטליה לבושה כגבר, והבמאי, דורון ערן, אמר: "את הדוגמן הזה אני רוצה בסרט שלי". ההפקה של ווג הייתה הפריצה שלי בתחום הדוגמנות. לא היה ברור שם האם זה בחור או בחורה. לקחו אותי בגלל מראה הטוסי-כובי שלי. אחר כך גם כל מיני צלמים לקחו אותי למקומות שלא היה ברור בהם מה זה נשיות ואיפה היא נגמרת".

המראה האנדרוגיני הוא סימן ההיכר שלך.

"אני אוהבת להתעסק במגדר מאז ומתמיד. מבחינה אמנותית אני נעה על הסקאלה הזו של גבריות, נשיות ומיניות. אני רואה בנשיות הרבה דברים – כוח, עוצמה, וגם הרבה רכות, והכל במידה שווה. הזהות האניגמטית הזאת היא מתנה שקיבלתי בלידתי. גם בדוגמנות הצטלמתי תמיד כאנדרוגנית. בכלל, נשיות היא כבר לא דבר ברור כמו פעם. היום הגבולות מאוד מטושטשים. אחרים זה אולי מפתיע, אבל בשבילי זה הכי

את רחוקה מלהיות רקדנית. "נכון, ואני לא מתיימרת להיות רקדנית. שרון אהבה משהו בנוכחות שלי, בכריזמה, באמת שבי. לעמוד על הבמה עם הרקדנים הכי מדהימים בעולם זה סוג של חוויה פלאית בשבילי, ואני מודה לה על זה".

תסכימי להופיע שוב ביצירת מחול?

"אין לי מושג. נעבור עוד שבועיים של הופעות, ואז אהיה הרבה יותר חכמה. בכל מקרה, זאת תמיד תישאר חוויה ענקית עבורי".

שפת הגוף

יאני נולדה בקרית מוצקין וגרלה בקרית ביאליק. בגיל 15 נבחרה לנערת השנה של "מעריב לנוער", ובגיל 17 עברה לשנה לפריז ואחר כך לניו יורק וללונדון. בהמשך למדה משחק אצל אייל כהן, בבית הספר "הדרך", במכינה בסטודיו ניסן נתיב ואצל יורם לוינשטיין. היא שיחקה תפקידי אורח בכמה סדרות, ביניהן "הבורר". הרביקו לה רומן, אותו הכחישה עם אורי גוטליב. את התפקיד ב"נמס בגשם", שק"